

Σαν τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο δεν θα υπάρξει άλλος!

[/ Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

[...] Το θέμα μας, βέβαια ήταν «Η πριν στείρα σήμερα Χριστού τον Πρόδρομον τίκτει». Είναι το Κοντάκιο του αγίου.

Είπαμε και το πρωί [στη Θεία Λειτουργία], είπαμε και τώρα, το 'παμε ότι έλυσε, τη στειρότητα της μάνας του ο άγιος Ιωάννης και την άφωνία του πατέρα του και γέννησε η Ελισάβετ και ο Ζαχαρίας, διά των φυσικών νόμων, με θαυμαστό τρόπο, τον μεγαλύτερο άγιο της Εκκλησίας, τον Πρόδρομο του Χριστού μας, τον άγιο Ιωάννη, γι' αυτό και σήμερα η Εκκλησία τιμά, έτσι γράφει το Παλαιό Συναξάριο, τιμά και τους γεννήτορας του Τιμίου Προδρόμου: Τον άγιο Ζαχαρία και την αγία Ελισάβετ.

Κάνοντας ένα είδος Συναξεως. Συνάξεται, να τιμήσει και αυτούς, μαζί με τη Γέννηση του μεγάλου τέκνου τους. Έκαμαν ένα τέκνο, ένα, αλλά λέοντα, που λέει και ο Αισώπειος μύθος! Ένα, αλλά λέοντα!

Σαν τον άη-Γιαννάκο [επειδή είναι βρέφος λόγω της γιορτής της γέννησής του] δεν θα υπάρξει άλλος. Γιατί δεν χρειάζεται άλλος. Είναι μοναδικός. Θα 'ναι μοναδικός, μέχρι τη συντέλεια του αιώνας. Και στους αιώνας των αιώνων στη Βασιλεία μετά.

Ας τον αγαπάμε τον άγιο Ιωάννη. Ας ευχαριστούμε τον Θεό μας, που μας έδωσε έναν τόσο μεγάλο άγιο. Έναν τόσο πρεσβευτή. Έναν τόσο τρυφερό και στοργικό πατέρα, φίλο, αδελφό, προστάτη και όλα τα άλλα τα καλά και τα ωραία. Και τώρα, που 'ναι μικρούλης, ας τον πάρομε αγκαλίτσα, να κοιμηθούμε απόψε όλοι μαζί. Κι ας του πούμε, ο,τι θέλουμε ο καθένας. Κι ας τον ευχαριστήσουμε τον άη-Γιαννάκη.

Γιατί σίγουρα ένα παιδάκι γεννά στον άνθρωπο τα πιο ωραία αισθήματα. Τα πιο ωραία αισθήματα, που έχει στην αρχή, και συναισθήματα. Ό,τι πιο ωραίο το ανακαλεί στην ψυχή μας. Ανακαλεί τη δική μας παιδικότητα. Τη δική μας αθωότητα. Τα δικά μας αισθήματα. Ό,τι άλλο θέλετε.

Πού ξέρω εγώ; Ξέρομε τι είμαστε; Ποιος ξέρει τι είμαστε; Τίποτε δεν ξέρομε. «Ο άνθρωπος είναι άβυσσος», λέει ο Ιερός Αυγουστίνος. «Και επικαλείται την άβυσσο του Θεού».

Ας έχομε την ευχούλα του αγίου Ιωάννου και όσοι τον γιορτάζουν και τον τιμούν κι έχουν και τ' όνομά του, τους ευχόμεθα Χρόνια Πολλά. Αλλά Χρόνια Πολλά και για όλους μας. Σε όλους μαζί για τον άγιο μας Ιωάννη τον Πρόδρομο. Και να δώσει πάλι η χάρη του, στα γενέθλιά του, να τον γιορτάσομε και του χρόνου.

Και μακάρι να πούμε καλύτερα πράγματα απ' όσα είπαμε σήμερα, που πιθανόν πικράναμε κάποιους, αλλά απ' τον πόνο τον μεγάλο και τη στενοχώρια μας λέμε κάποια πράγματα μερικές φορές. Φαίνονται υπερβολικά, αλλά μπροστά στο χαμό που γίνεται είναι λίγα. Ας δώσει ο Θεός, να 'ρθουν ημέρες αναψυχής, ημέρες μετανοίας και διορθώσεως, για όλο το Ρωμείο και για όλη τη γης.

Αμήν.

Ομιλία του μακαριστού π. Ανανία Κουστένη από 24 Ιουνίου 2009

Περισσότερα από την πιο πάνω ομιλία: <http://www.pemptousia.gr/?p=315098>

Απόσπασμα από το βιβλίο του μακαριστού Γέροντα, Αρχιμανδρίτη, π. Ανανία Κουστένη, «Λόγοι για το άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο», Ακτή, Λευκωσία, 2010.

Πηγή: pemptousia.gr